

[Jimmy Stahr]

tager endnu hårdere fat og sparer på idrætsformål.

Dermed være ikke sagt, at der ikke kan findes ét eneste sted i Danmark, hvor man ikke kunne spare et eller andet også på idrætsformål, men når jeg tænker på, hvor tit vi ved møder og debatter har talt om idrættens betydning for børn og unge som modvægt mod kriminalitet, dens betydning for folkesundhed, oplæring i samfundsforhold, demokrati, og hvad ved jeg, så mener jeg, at regeringen med sine nedskæringsplaner er i gang med at underminere.

Det andet håndtag, som regeringen benytter sig af, nemlig privatiseringen, kan også blive til ubodelig skade for den folkelige danske idræt. Der er ikke tvivl om, at privatiseringen også kan benyttes inden for idrætsområdet og ganske givet vil blive benyttet. Tænk bare på haller, anlæg, redskaber – ja, jeg ved ikke, hvor mange områder der kunne privatiseres inden for idrætsområdet, men jeg tror for øvrigt heller ikke, regeringen har behov for min hjælp i den retning. Der er ikke noget at sige til, at mange idrætsledere føler sig i en lidt truet situation i øjeblikket.

For socialdemokratiets skyld kan vi altså godt vente med diskussionen om eliteidrætten, til udvalgets arbejde er færdiggjort. Vi mener, at ministeren har gode muligheder for at vise sin effektivitet på andre områder inden for idræt indtil da, og jeg skal pege på nogle af områderne.

Et vigtigt område er idrættens spredning over flere ministerier. Ved idrætsdebatten sidste år i marts lovede den daværende kulturminister at være det samlende led og gå rundt til de forskellige ministre. Jeg ved ikke, om der i kulturministeriet er taget nogen initiativer i den retning i det sidste år for at sikre samling.

Jeg skal på den ene side ikke opfordre ministeren til at være bydreng – undskyld, bypige! – på den anden side ville det være rart med nogle initiativer, så man følte, at der var samling på området, og at idrætten ikke endte mellem 10 stole. Hvis man som folketingsmedlem skulle dække hele idrætsområdet, måtte man, som det er, i det mindste være medlem af kulturudvalg, uddannelsesudvalg, skatte- og afgiftsudvalg, miljøudvalg, arbejdsmarkedsudvalg og kommunaludvalg for at føle, at man nogenlunde dækkede

alle områderne, og nu kan vi forstå ikke mindst på det sidste, at også indenrigsministeren er begyndt at føre sin egen idrætspolitik, så den må vi altså også følge med i.

Jeg ønsker det egentlig samlet under kulturministeren. Ikke mindst når det drejer sig om uddannelse og fritidsloven, er det nødvendigt med et godt samarbejde mellem undervisningsministeriet og kulturministeriet. Jeg føler, at f.eks. uddannelsen af idrætsledere i dens forskellige aspekter er et af de områder, som vil trænge sig aller mest på i de nærmeste år, og her behøver man ikke at vente på eliteudvalget.

Også mulighederne for at bruge jobskabelse inden for idrætsområdet bør gennemprøves alvorligt. Her burde arbejdsministeren også være interesseret. Vi synes også, man skylder de arbejdsløse – og dem bliver der jo ikke færre af under denne regering – at undersøge, om idrætten kan bruges som en aktivitet. Ikke mindst bør ministeriet følge de undersøgelser op, der med ministeriets økonomiske hjælp er foretaget i Odense. Disse undersøgelser skulle meget nødtigt komme til at hænge frit i luften.

Der er også andre steder, hvor ministeren kunne tage fat, før eliteudvalget er færdigt. Der er spørgsmålet om alternative idrætsaktiviteter, og der er spørgsmålet om, hvordan man styrker de socialt og fysisk svageste gruppers adgang til idrætslig udfoldelse. Ministeren kunne også være med til at sikre, at der allerede i planlægningen af de nye boligområder sikres udbygning af idrætsfaciliteter; ikke mindst det bør overvejes, når nu byggeriet forhåbentlig igen kommer på fode.

Jeg kunne godt blive ved et stykke tid endnu med at opremse ting, man sagtens kunne tage fat på, inden eliteidrætsudvalgets betænkning foreligger, og jeg har hørt en del kønne ord fra ministeren og hendes parti, ligesom jeg har set ministeren deltage i årsmøder og repræsentantskabsmøder og stævner, men jeg tror altså også, det nu er tiden, hvor der kommer noget mere end de kønne ord.

Flemming Jensen (KF):

Selvfølgelig kan man med en vis ret sige, som ministeren gjorde det, at det reelle indhold af en debat som denne her var blevet bedre, hvis vi havde afventet eliteidrætsbe-